

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

Az E. M. K. E. brassó-, kis- és nagy-küküllőmegyei választmányának hivatalos közlönye.

A brassói és erzsébetvárosi kir. törvényszékek s ezekhez tartozó brassói, fogarasi, hosszufalusi és zernesti, diós-szentmártoni, erzsébetvárosi, hosszú-aszói, kóhalmi, medgyesi, nagy-sinkai, segesvári és szent-ágotai kir. járásbírók hivatalos hirdetője.

MEGJELENIK HETENKINT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

SZERKESZTŐSÉG:

Brassó, Csergepiacz 148 sz., I. emelet, hol a szerkesztő napoként 4—5 óra között található.

Nagy-Küküllőmegyét érdeklő közlemények Horváth László társzerkesztőhöz Segesvárra, Kis-Küküllőmegyét érdeklő közlemények Gyöngyösi István társzerkesztőhöz Diós-Szent-Mártonba küldendők.

Kéziratok vissza nem adatnak.

KIADÓ-HIVATAL:

Alexi könyvnyomdája, Színház-utca 95. szám, hova az előfizetési és hirdetési díjak bérmentve küldendők.

Hirdetések és Nyílt-tér előre fizetendő.

ELŐFIZETÉSI ÁR

helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve: Egész évre 7 frt, félre 3 frt 50 kr, negyedévre 1 frt 80 kr. Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:

4 hasábos gármond-sor vagy annak helye 5 kr. (1—10 sor 50 kr.) Nagyobb és többszöri hirdetéseknek kedvezmény. Minden egyes hirdetés után még külön 30 kr. bélyeg-díj fizetendő. Nyílttéri közlemény sora 10 kr.

HIRDETÉSEK FELVÉTELEK:

Brassóban a kiadóhivatalban. Budapest: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukes és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Daube G. L. és társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppell; Alajos, Dukes M.; Berlinben: Rudolff Mossek Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetési irodájában.

Brassó, 1890. jan. 16.

(+) Társadalmunk nyugodalmos békéjét a kulturegyesület fiókjának október havi közgyűlése alaposan megzavarta, de ez még a legkisebb baj, a mit okozott; csak a jó bor forr s egy kis társadalmi forrongás nem szokott a közügyeknek kárára lenni, sőt inkább legjobb biztosítéka a fejlődésnek, a haladásnak.

A zajtalan béke rendszerint az érdek hiányának, a tespedésnek jele s mint ilyen, ritkán örvendetes.

Ha az októberi közgyűlés csak ily társadalmi forrongás lett volna, nem volna okunk azt fájlni; de hatása, nem kutatjuk, mily tényezők és körülmények közreműködése folytán, más lett, mint a milyet — hiszszük — annak kezdeményezői vártak.

Megtörtént, a mit senki sem akart: megakadt a helybeli fiók működése; a gyűlés lefolyásáról szóló, nagyrészt tulzott tudósítások végig járták az egész napisajtót, s ez által társadalmunk s annak állapota a közvélemény előtt súlyosan compromittáltak. Bevégzett tényeknél a közvélemény nem kutatja az indító okokat, nem vizsgálja, mi volt a szándék, de egyszerűen a befejezett tény, a megteremtett helyzetet itéli meg. S miután ama közgyűlés eredménye közügyeinkre nézve káros következményekkel járt — megengedjük, oly körülményeknél fogva, melyek előre láthatók talán nem is voltak, — mert társadalmunk reputációjának kárára volt, ama mozgalom kezdeményezői kell, hogy maguk is beismerjék, hogy eltévesztett volt, bármi lett legyen is intentiójuk, bármi késztette legyen is őket annak kezdeményezésére.

De nem azért fogtunk tollat e kényes kérdésben, hogy recriminációba bocsátkozzunk, meg akarjuk világítani a helyzetet, utalni akarunk a teendőkre.

Az izgalom, melyet ama napok szültek, az azóta letelt idő, e mindennek békítője által kissé lehűtetett, de nem enyészett még el, s ez kötelességévé teszi mindenkinek az óvatosságot, a kiméletet az ellenfél álláspontjával szemben.

Mert — s nézetünk szerint a közügy minden barátjának ezt kell szem előtt tartania —

ma nem személy- és személyekről, ma nem subjectiv véleményünk kifejezéséről s érvényesítéséről van és lehet szó, de arról, hogy egy mindnyájunk szíven fekvő intézményt, társadalmunk egy alkotását, melyre — ha nem voltunk is működésével talán minden irányban megelégedve — mindannyian büszkék voltunk, mely annyi áldásos intézményt létesített vagy támogatott, mely mindannyiunk akarata ellenére e munkájában, haladásában fennakadt: a közügy érdekében újra tevékenynyé tegyük, azt rövid idei álma után új létre, új életre ébreszszük.

Nem az a kérdés: az újjáalakított, illetőleg kiegészített tisztviselői kar és választmány mindannyiunk óhajának megfelelő lesz-e? a földolog hogy legyen, hogy működjék.

Ma nyílt kérdés még: a folyó hó 19-kére egybehívott közgyűlés kiket fog tisztviselőül az egyesület élére állítani; meggyőződésünk erre nézve ma lehet eltérő a személyeket illetőleg, de nem a célra nézve s a cél az, hogy e választás által az ellentétes érdekek lehetőleg kielégítenek, hogy annak eredménye a közeledés s ne az elidegenedés fokozása legyen. Ennek módja pedig csak az, ha innen is, onnan is engedünk, ha egymásnak egyengetjük utját.

A tisztviselői kar s választmányhoz (ma midőn még nem alakult meg, mondhatjuk) legyen szabad egy kérést intéznünk.

Törekedjenek az intézet kényesebb természetű ügyeit lehetőleg a választmányi gyűlésekben véglegesen elintézni, ott jutni végleges megegyezésre. Tudjuk, hogy ez néha nehéz dolog, tudjuk azt is, hogy ez esetben miért oly nehéz, de mindig lehetséges, ha a parlamentaris életnek egy alapelvéről nem feledkeznek meg, s ez az, hogy a kisebbség vesse alá magát a többség határozatának; a mit a többség határozott, azt tekintse a kisebbség befejezett ténynek, s ha saját akarata, talán meggyőződésük ellenére lett is határozattá, vessük magunkat annak alá; sőt több: tegyük mint befejezett tény a magunkévá, mint tiszteli az ellenzék a törvényt, s követeli betartását, ha akarata ellenére létesült is.

Ha a választmány minden tagja, ha min-

den tisztviselő, az elnököt sem véve ki, e szabályt tiszteli, akkor igen is lehetséges lesz minden ügyet a választmányban tisztázni, minden ellentétet ott eloszlítani s akkor lehetetlen lesz oly események ismétlődése, mint a milyenek azok voltak, melyek emlékét most fájlaljuk.

S még valami elmondani valónk van.

Választmányunk közel 30 tagból áll, kiknek alig harmadrészét szoktuk népesebb választmányi gyűléseinken is látni. Egy néhányat, megengedjük, elháríthatlan akadályok tarthatnak vissza egyes esetekben a megjelenéstől, de nagy részük — nevezzük a dolgot igaz nevével — duzzogásból marad el, hogy azután a választmányon kívül bírálja, gáncsolja a határozatot, mely hozzájárulása nélkül hozatott, a helyett, hogy szavát, véleményét ott hangoztassa, a hol ez kötelessége lett volna.

E tünet társadalmi életünknek egy kór-tünete; talán tudjuk ennek is okát, de kötelességünk orvoslását keresni úgy is, ha az okot elenyésztetni egyelőre nem tudjuk. — Gondoljunk az ügyre, gondoljunk kötelességünkre s vegyünk részt mindnyájan társadalmi intézeteink azon gyűlésein, melyeken résztvennünk, ha azzal megbizattunk s e megbízatást elfogadtuk, nemcsak jog, de kötelesség is.

Meleg érdek a közügy iránt s ebből folyólag tömeges részvétel, a gyűlésekben pedig parlamentarizmus érzület és hang mindenki részéről: s ügyeink jövőben jobban haladnak.

A vasárnapi közgyűlésre nézve pedig, ismétéljük még egyszer a kérést: tekintsük a szent célt, melynek megvalósítása mindnyájunk óhaja, akarata és nyomjuk el a személyes érzelmeket, melyek kifejezésére, érvényesítésére alkalmul szolgálhat minden más hely, csak ez nem.

Báró Bánffy Dezső lemondása. Táviratilag már jeleztük volt, hogy báró Bánffy Dezső szolnok-dobokamegyei főispán állásáról lemondott. Az azóta megjelent lapok e hirt megegyeztek; a „Nemzet” legújabb számában azonban erre vonatkozólag a következőket írja:

„Br. Bánffy Dezső, tekintettel azon körülményre, hogy mint Beszterce-Naszódmegye főispánja és egy-

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

Reggeltől estig.

Írta: Tutsek Anna.
(Folytatás.)

És a meleg, fényes napsugárban a szökökut körül a legyek, szunyogok és rovarok ezrei járnak eszeveszett, boldog tánczot, mohón sietve élvezni egynapos életüket.

A fecske itt daskálkodik a földi jókban.

Egy zamatos, kövér rózsaszín bogárral csőrében repül vissza. Az a nőcske-madár ott a fészeken. Két perc alatt ott van nála; most nem tart pihenőt sehol, csak a fészék szélén állapodik meg.

Párja hálás csicsergéssel köszönti; még egy kissé karicsolnak egymással, s aztán ismét elröpül a him, a második-reggelről gondoskodni.

A fészék fölött az ablak még mindig nyitva van. A nőcske-madár ügyelheti tovább, hogy mi történik ott benn.

Egy férfi s egy leány ülnek egymással szemközt. Közöttük egy nagy asztal. Mindketten igyekeznek nyugodtnak látszani, de mind a kettőnek ajkai reszketnek a belső felindulástól. A férfi szép, szabályos vonásai ép oly halványak, mint a leány orcái, s ki-

fejezésteli, barna szemeiben eltitkolt küzdelem tűrközdik vissza.

— Bizonyos-e benne, hogy így kell ennek lenni? — kérdi a leány halk, rezgő hangon, mely hasztalan erőlködik szilárdnak látszani.

— Igen, — felelt a férfi, nem tekintve reá. — Holnap reggel utazom!

— És igazán vége közöttünk mindennek?

— Vége! — felel tompán a férfi.

Eszter nem felel. Lehunyja szemét s nehezen lélezkedik.

— Bocsásson meg nekem, Eszter; — folytatja tovább a férfi, még mindig elfordított tekintettel. — Hibás vagyok, mert hamarabb kellett volna ezt elmondanom; vagy pedig nem is lett volna szabad kezdenem. Hiszen én tudtam, hogy soha sem lehet az enyém... Én szegény ember vagyok, s maga szegény leány. Két szegénységet ha összetennék, mi várna reánk?

Eszter lassan emeli fel szemét s mélyen tekint reá.

— Mi várna reánk? ... Mi? ...

De a férfi nem néz reá s nem olvas szemeiből.

— Én holnap reggel utazom el egy hosszú, bizonytalan utra, — kezdi ismét, pillanatnyi szünet

után. — Talán sikerül, a mit akarok, talán nem. A becs-vágy űz, Eszter. Maradhatnék itthon, s fölvehetném azt a küzdelmet, melyet ezer meg ezer más ember is folytat, és boldog és elégedett mellette. De engem nem elégít ki ez a mindennapi élet a maga aprólékos gondjaival. Lenyűgöz és elkeserít a küzdelem, melyben már annyi részem volt. Gazdag, gond nélküli életet óhajtok, s nem vehetek, nem akarok még több terhet és gondot vállaimra venni!

Eszter felugrik s fölvetve fejét, eléje áll:

— Miért üzött hát oly lelketlen játékot velem? Ha magának a gazdagság kedvesebb, mint a hűség, igaz szerelem — miért közeledett akkor felém? ... Miért hazudta, hogy szeret, ha nem volt igaz? ...

— Eszter! — kiált a férfi, alig tudva megőrizni nyugalmát. — Én nem üztem játékot magával; nem hazudtam, midőn azt mondtam, hogy szeretem. Mert valóban szerettem ...

— Szeretett! — rebegi Eszter s lehajtja fejét. — Csak szeretett! ...

Összekulcsolt kezeit odanyomja ajkához, hogy visszafojtsa kitörni akaró zokogását. A szobában pillanatnyi csend lesz s nem hallzik semmi nesz, csak odakünn a fecskepár halk csicsergése s idebenn két

uttal, mint a Naszód vidékére kiküldött királyi biztos a naszódai ügyek folyamatban lévő lebonyolításával elfoglaltságában túl van terhelve, a szolnok-dobokamegyei főispáni teendőktől való fölmentését kérte. Utódjául — mint értesülünk — báró Bornemisza Károly orsz. képviselő van kiszemelve.

*

A magyar fegyvergyár. A félhivatalos „Bud Corr.” jelenti ma: Ismételve feltűnt az utolsó időkben azon hír, hogy a magyar fegyvergyár létrejöttének késedelme következtében a honvéd-csapatok hátrányos helyzetbe jöttek, a mennyiben a honvédség még jó ideig azután, mikor a közös hadsereg és az osztrák honvédség csapatai már bírnak új ismétlőfegyverrel, — még mindig híjával lesz az új fegyvereknek. Ez az aggodalom alaptalan, mert a honvédelmi miniszter — mint értesülünk — bár adott a szerződészerűleg szállítandó új fegyverekre nézve a magyar fegyvergyárnak határidő-halasztást, mégis gondoskodott arról, hogy a honvéd-csapatok, ha mozgósítás állana be, teljesen el legyenek látva ismétlőfegyverekkel és ha a gyár esetleg még az új határidőt sem tartaná be, a honvédség — még ha nem is következik be mozgósítás — a legrövidebb idő alatt mégis más oldalról el legyen látva ismétlőfegyverrel.

Belföld.

A képviselőház jan. 13-iki üléséből.

Mint utolsó számunk táviratában közöltük, a képviselőház a kereskedelmi miniszterium költségvetését vette tárgyalás alá, s némi kíváncsisággal volt várható, mily állást fog Baross Gáborral, a tettek emberével szemben ellenzékünk elfoglalni: elismeri-e azon államférfi érdemét, kinek alkotásait egész Európa irigylve nézi.

Ellenzékünk ily dolgokra azonban nincs tekintettel, s következetes marad önmagához, mindenütt csak feketét lát. Darányi előadó után, ki beszédjében az ezen költségvetés keretében a mult évhez viszonyított változásokra utalt, s kivált a zónatarifa eredményének feltüntetése által kötötte le a ház figyelmét, Polónyi Géza emelt szót, beszédében fejtegetve, hogy a magyar államvasutak pontatlanság s megbízhatatlanság dolgában a világon páratlanok, közegei annyira túl vannak terhelve munkával, hogy a személybiztonság veszélyeztetve van; a Duna-gőzhajózási társasággal ugyan kezdett a miniszter komolyan beszélni, de úgy látszik, Bécsben befolyásoltatta magát, s eltűri tovább is a germanizáció ezen melegágyát. Sajnálja, hogy a magyar Duna-gőzhajózás érdekeinek megóvására csak 100,000 forintot vett föl a miniszter; ámbar ő többet sem szavazott volna meg, miután ő a külön magyar vámterület mellett van s így a költségvetést semmiképp sem fogadhatja el.

Kaas Ivor báró az osztrák-magyar államvasutban fedezi föl ismét a germanizálás melegágyát, s ennek óhajta háborút izenni. Mit ér, ha van e társulatnak külön igazgatósága, (melyről notabene elismeri, hogy jó), ha az a kormánypárti volt képviselők-ből alakított, azok megjutalmazására, s ez az egész megmagyarosítás; ebből Magyarországnak semmi haszna. Beszél a socialis kérdéstről s a szerinte nem létező magyar kereskedelemről, miért Tisza kormá-

nyát teszi felelőssé, s mindezek után a tárcza költségvetését elfogadja.

Baross Gábor első sorban az ellenzékben való csalódásának ad kifejezést; ő eszméket várt, melyek működésének új irányt adjanak, s ilyeneket nem hallott. A közös vámterületre nézve kifejti, hogy meggyőződése szerint a közös vámterület híve s hiszi, hogy Magyarországon egy körültekintő kereskedelmi s ipari politika, mint tudott eddig, jövőben is tudand sok üdvöset teremteni.

Nagyon megszívlelendő volna az is, a mit a miniszter a kereskedelem nem magyar volta dolgában felhozott vádakkal szemben felelt. Kifejtette, a nemzeti közgazdaságnak mennyire nincsen érdekében idegen tőkét s idegen nemzetiségűeket kizárni akarni, holott az idegent, ki idővel a hazai érdekekkel teljesen assimilálódik, épen be kellene vonni, annak a közöttünk való letelepedést, minél könnyebbé, minél kellemesebbé tenni.

Végül kifejti a miniszter a dunai hajóforgalom emelésére vonatkozó programját, kijelentve, hogy célja azt az államvasutak mintájára állami hajóraj által biztosítani, s határozottan visszautasítja, mintha mult évi bécsi útja alkalmával ezen irányu tevékenységét megakasztották volna. Azon oldalról, hová az ellenzék szónokai czéloztak, semmit nem akadályoznak, mi közgazdasági viszonyaink javulását czélozza.

Miután a ház e beszédek után a kereskedelmi tárcza költségvetését általánosságban elfogadta, az ipari és kereskedelmi czélok tételénél V a d n a y Károly kivált a szövő-ipar fejlesztése érdekében emelt szót, Szmalovszky Valér pedig az ez irányban elmaradt felvidék érdekében. Mindkét beszédet, melyekre tér szűke miatt részletesebben nem terjeszkedhetünk ki (talán találunk még alkalmat velők részletesebben foglalkozni, Vadnay beszéde bennünket közelebből is érdekelvén), ajánlhatnók az ellenzék figyelmébe az irányban, hogy ám törekedjenek ők is, mint tették ezen szónokok, a fejlesztés eszközeire s módjaira konkrét indítványok alakjában utalni. Különben a tárgyalások csendesesen folytak s Károlyi Gábor gróf egyszer sem szolt közbe, bizonyára nem volt jelen a házban!

Külföld.

Némi feltűnést keltett gr. Hoyos, a párisi osztrák-magyar nagykövet azon nyilatkozata, melyet az „Évenements” munkatársa előtt Ausztria-Magyarországnak egy esetleges francia-német hadjárat alkalmával követendő magatartására nézve tett, mikor az I. Ferencz József királyunk lemondásáról szállingózó hírek miatt hozzá fordult felvilágosításért. Hoyos gr. t. i., úgy látszik, azt mondta, hogy monarchiánktól egy ilyen háboru esetére Franciaországnak nem volna mit tartania, mert a birodalom csakis saját határainak védelmére szorítkoznék. A nagykövet ezen nyilatkozata, ha csakugyan megtörtént, bizony egy kis tulhajtása a diplomata udvariasságnak, mely nem felel meg egészen a hármasszövetség föltételeinek, de semmi több. Nem is lesz más következménye, mint az általános sajnálkozás a fölött, hogy a diplomata udvariasság helyett miért nem választotta inkább a diplomata hallgatást.

— Hát hogyan? — kérdi Kálmán, elfordítva fejét.

— Azt kellene mondania: „Szeretem; várjon reám, míg egy napon érte jöhetnek. Maradjon hű, szeressen és bizzék bennem!” — Én, én várnék szeretettel és bizalommal, mert tudom, hogy a ki igazán szeret, az leküzd minden akadályt!

— Ily bizonytalanra nem köthetem le magát... és magamat! — mormogja Kálmán. — Én mit sem ígérhetek és nem vehetek ígéretet, mert magam sem tudom, hogyan fog az én sorsom végződni!...

A leány szemében két könnyecpp jelenik meg s lassan gördül le arcán.

— Hadd végződjön hát az enyém is úgy, mint a tied, Kálmán! Oh vigyél magaddal... Hadd oszszam meg veled a szegénységet, a nyomort; édes lesz az nekem s boldogabb leszek, mint így... Én nem félek a küzdelemtől, nem félek az élettől; veled együtt vidáman és bátran mennék akár a halálba is. És inkább lennék földönfutó, bujdosó szegény veled, mint hogy kényelemben és jóllétben éljek egyedül, nálad nélkül...

— Nem tudja, hogy mit beszél, Eszter! — szól halkan a férfi. — Gyermek még és nem ismeri az életet. Én ismerem. És meguntam már tovább foly-

Fontosabb ennél az, hogy Oroszország milyen magatartást fog követni az angol-bolgár kereskedelmi szerződéssel szemben, mely ellen a berlini szerződés alapján bizony felszólalhatna — a porta, ha erre legkisebb kedve is volna, de aligha Oroszország, mely a bolgár kormánnyal 1883-ban osztrák-magyar ellenes czélzattal kötött vámszerződésével maga alkotott veszélyes praecedens-t s maga sértette meg a magas porta souveränitását. Nagyban megnyugtató különben, hogy a legújabbán közzétett, 1890-re szóló orosz budget határozottan békés jellegű, a mennyiben, szerinte az óriási birodalom ez idei bevétele csak igen keveset emelkedik és minden kölcsön és adóföllemelés igénybevétele nélkül, mi mindenesetre a békés hangulat legbiztosabb zálogának vehető.

Az E. M. K. E. brassói fiókja.

Az „Erdélyrészi magyar közművelődési egyesület” brassói fiókja január hó 19-én délelőtti 11 órakor az „Európa” termében rendkívüli közgyűlést tart, melyre a fiók tagjait ezennel meghívja

a választmány.

Tárgyak: 1. Az ügyrend módosítására vonatkozó választmányi javaslat tárgyalása. 2. A tisztviselői kar megválasztása s a választmány kiegészítése.

A közgyűlést megelőzőleg, d. e. 10 órakor a kaszinó könyvtár-termében a választmány tart gyűlést, melyen lehetőleg teljes számban megjelenni, annak tagjai ezennel fölkértnék.

Brassó megye közigazgatási bizottságának ülése.

A vármegye közigazgatási bizottsága januárhavi rendes gyűlését, tekintettel a hétfőn volt román újévi ünnepre, nem a megállapított második hétfőn, hanem f. hó 14-én tartotta meg.

A gyűlésben Roll Gyula kir. tan. alispán elnökölt, minthogy a nyert távirati értesítés szerint gróf Bethlen András főispán ur ő méltósága gyengélkedő egészsége miatt Budapestről nem jöhetett le.

Az alispán ez új évben tartott első gyűlés alkalmából a jelenlévő tagokat üdvözölve, tudatja, hogy a közig. biz. választott tagjai közül a sor szerint kilépett tagok a m. h. 23-án tartott törvényhatósági ülésen Ridély Frigyes kivételével újból választottak. Ridélynek visszalépése folytán helyébe Lengeru János ügyvéd választott meg.

A gyűlés legfőbb tárgya volt: a mult év második feléről általánosságban a miniszterelnökhöz, részletekben pedig az illető szakminiszterekhez terjesztendő féléves jelentések, melyek a főjegyző által előterjesztetvén, vita nélkül elfogadtattak.

Ezen jelentésekből közöljük a következő fontosabb adatokat:

Az elmúlt félév alatt hat rendes havi ülést tartott a közigazgatási bizottság, melyeken a beérkezett 386 ügy közül elintéztetett 310, 76 hátralékban maradt.

A vármegyei központi igtatóba beérkezett 7617, drb. s ezek közül elintéztetett 7161 drb. A 458 drb. hátralék kiadványozás alatt van.

emberi lény visszafojtott zokogása, kik egymás szívét készültek megtörni...

— Eszter, — szolt a férfi, hamarabb összeszedve magát, — ne nehezítsük meg magunknak még jobban a válást. Nem mi vagyunk az első emberek, kik szerették egymást s le kellett mondaniok egymásról...

— Lemondani!... — suttogja Eszter. — De hát miért? Én Istenem — miért? Ki kényszerít erre?

— A viszonyok, Eszter; a körülmények. A hová én utazom, nem vihetem magammal a bizonytalanba, És mire visszatérek, ki tudja, mi minden megváltozik.

Eszter csöndesen ingatja fejét, s aztán hosszan mélyen néz a férfi szemébe.

— Kálmán! — szol csendes, rezgő hangon.

Kálmán összerezzen. Először történt, hogy a leány nevénél szólította. Mily édes lett volna ezt hallani máskor, egy oly órában, midőn a szív szava uralkodik az ész fölött, és nem most, midőn agyának minden megfeszített idegszálával uralkodnia kell magán s a szerelemnek egy kiejtett édes, gyöngéd szava csak fájna és visszásnak tűnne fel.

— Kálmán! — ismétli a leány s felállván, közelebb lép hozzá. — Ez még nem ok a szakításra. Ha gazán szeretne, nem így kellene beszélnie!

tatni azt a küzdelmet. Igen, én irtózom, félek a szegénységtől, félek a küzdelemtől a mindennapi kenyérért. Nem vehetek, nem szabad még több gondot magamra vennem, mely lenyűgözne s gátolna a haladásban...

Eszter arca még fehérebb lett. — Ez tehát a férfiak szerelme... gondolja magában. Szívére nyomja kezét, hogy elcsitítsa lázas, keserű dobogását.

— Maga nem tud szeretni, Kálmán... vagy engem nem szeret... különben nem beszélne így! — rebegi halkan, s elfordulva tőle, az ablakhoz lép.

A szobában ismét csend lesz. Kálmán ott ül a karszéken kezére hajtott fejjel, s nem mozdul, nem felel...

Te fecske madár ott a kis fészekben, miért bámulsz oly kíváncsian ide be? Mit tudsz te róla, hogy mi történik itt? Fél oldalra hajtod fejecskédet, fényes gyöngyszemeiddel okosan felpillantgatsz, s halkan csicsersgesz egyet-kettőt, mintha ismernéd azt a küzdelmet, mely egy férfi és egy nő szívében véghez megy, kiknek életét tönkretette a szerelem... Mit tudsz te arról, fecske?

(Folytatása köv.)

Fegyelmi ügy tárgyalatott egy, és pedig Thies János Brassó rendezett tanácsu város felfüggesztett adópénztárnokáé, jóváhagyatván annak a kir. büntető bírósághoz való áttétele.

Első vagy másodfoku határozat ellen beadatott összesen 62 felebbezés, melyek közül 31 megváltoztatott, 12 esetben, kiegészítés rendeltetett el, a többi helybenhagyatott.

A pénztárak havonként rovincsoltattak s mindenkor rendben találtak.

Bevándorlási eset fordult elő 2, kivándorlási eset végleg lebonyolítottatott tíz.

Tüzeset 10 községben 19-szer fordult elő, az okozott kár 18,853 frt, ebből biztosítás által fedezve lett 7112 frt.

A közrend említésre méltó bűntények által nem zavartatott.

Az egészségügyi állapot általában kedvező volt. Ragadós betegségek közül Szentpéter községben a szemes- és köthártyalob lépett volt fel, az is szűnőfélben van, már csak 5 egyén állván kezelés alatt.

Az állategészségügy kevésbé volt kedvező, a száj- és körömfájás, lépfene és orbáncz lépett volt fel a marhák között. A járványok kevésbé az elkárosulás, mint a betegség továbbterjedésének megakadályozása végett életbeléptetett közlekedési megszorítás által bizonyultak károsnak. Ma a megye egész területe vészmentes.

Az elmúlt félév elején gyámság alatt volt összesen 5485 egyén, 262 e félév folyamán került gyámság alá, felszabadult ugyanez idő alatt 198, tehát december végével maradt 5549.

Mint az ipar és kereskedelem terén fontosabb mozzanat kiemeltetik, hogy a botfalvi nagyszabású cukorgyár megkezdte működését. A mezői gazdaszat terén az év második felében uralkodott szárazság nagyrészt meghiusította az év első felének szép reményeit.

A kir. ügyész jelentése szerint a múlt félévben a központi fogházban 252 férfi és 42 nő fordult meg. Kik közül 43 férfi és 8 nő vizsgálati fogoly volt. Az év végén 123 egyén maradt letartóztatva, kik között vizsgálati fogoly 6.

A múlt félévben felmerült rabtartási költség fedezésére 4938 frt fordítottatott, térítmény visszafizettetett 175 frt, a rabmunka tiszta jövedelmeképe az adóhivatalhoz befizettetett 571 frt.

Az államépítészeti hivatal jelentése szerint a közutak és felépítmények, a nagy mérvben emelkedett forgalom dacára, mind teljesen jó állapotban vannak.

A pénzügyigazgatási ügyekre vonatkozó jelentés kiemeli az állami élet e terén a múlt félévben létesített nagy reformokat, s bár ezek a pénzügyigazgatási közegek részéről csaknem lehetetlennek látszó munka kifejtését igényelték, e munkát mégis sikerült elvégezni, oly módon hogy sem a közönség sem a államkincs ez által kárt nem szenvedett. Az 1889. év 2-ik felében behajtandó adók összege, a hátrálékokat beszámítva, 293.045 frt volt, ebből töröltetett 7939 frt, befolyt 260.007 frt s marad hátrálékban 25.399 frt, azaz 21,001 forinttal kevesebb, mint volt a félév elején.

Az adók behajtása ügyében e félév folyamán mindössze 65 végrehajtás foganatosítottatott. A brassói kir. adóhivatal összes pénzforgalma e félév folyamán 4,525.446 forintot tett.

A kir. tanfelügyelő félévi jelentését lapunk tanügyi rovatában teszszük közzé.

A közigazgatási bizottság ugyanez ülésen ez év folyamára a következő albizottságokat alakította:

Fegyelmi választmány.

Rendes tagok:

1. Koós Ferencz.
2. Fogarascher János.
3. Resch Károly.
4. Schnell Károly.

Póttagok:

1. Windt Lajos.
2. Porr Keresztély.

Tiszti ügyészi helyettes.

Harmath Lajos.

Gyámügyi felelősségi küldöttség.

Hivatalból résztvevő tagok:

1. Roll Gyula kir. tanácsos.
2. Tompa Sándor.
3. Schullerus Ede.
4. Manaradian Gergely.

Választott tagok:

1. Dück József.
2. Schlandt Gottlieb.
3. Porr Keresztély.

Kinevezet tagok:

1. Lengeru János.
2. Lázár Gerő.

Dr. Gusbeth Ede.

Börtönvizsgáló küldöttség:

Kinevezett tagok:

1. Dr. Gusbeth Ede.
2. Resch Károly.
3. Koós Ferencz.
4. Windt Lajos.
5. Dr. Tartler Frigyes.

Erdőrendészeti albizottság.

Választott rendes és szakértő kültagok:

1. Roll Gyula.
2. Schlandt Gottlieb.
3. Nagy Gyula.
4. Zaminer Ede.

Erdőkihágási II-od foku bíróság.

Választott rendes tagok:

1. Dück József.
2. Resch Károly.
3. Imrich Károly.
4. Zaminer Ede.

Választott póttagok:

1. Porr Keresztély.
2. Schlandt Gottlieb.
3. Lengeru János.
4. Gusbeth Ede.

Felsőfokú lamlási küldöttség.

Választott tagok:

1. Fogarascher János.
2. Resch Károly.
3. Schlandt Gottlieb.
4. Schnell Károly.

Bejelentési és felebbezési küldöttség.

1. rendes tag Schnell Károly.
2. „ „ Lengeru János.
3. póttag Lázár Gerő.
4. „ „ Imrich János.

A büntető t. k. 43. §. értelmében.

1. Koós Ferencz.
2. Lázár Gerő.

Kis-küküllőmegyei krónika.

(A dicső-szt.-mártoni olvasó- és társaskör nyilatkozata. — Tűzrendőri szabályrendelet.)

Az Akadémia által megindított ama nemes mozgalomnak, mely Szentkatolnai Bálint Gábor nyelvtudósunk hazahívása érdekében történik, a dicső-szentmártoni „Olvasó- és Társaskör“ igazgató-választmánya is részese kívánván lenni, f. hó 12-én tartott üléséből következő meleg hangú nyilatkozatot küldte a Magyar Tudományos Akadémiához:

Nyilatkozat.

Alulírott „Olvasó- és Társaskör“ igazgató-választmánya hazafias cselekedetet vél teljesíteni, midőn a nagytekintetű Magyar Tudományos Akadémiát legmelegebben üdvözlí azon alkalomból, hogy érdemekben gazdag és nagy tudományú Szentkatolnai Bálint Gábornak, a magyar nemzet és nyelv származásának kikutatására ezelőtt 18 évvel kiküldött, 10 év óta önszáműzött és távollevő hazánkfának hazahívása érdekében mozgalmat indított.

Igazgató-választmányunk is, mint erkölcsi testület, nemes lelkesedéstől áthatottan járul ama közhajhoz, hogy az oly hosszú időn át távollévő honatan magyar tudóst idehaza lássa és hallja hirdetni gyűjtött ismereteit, a haza és magyar nemzet javára. Öszintén óhajtjuk tehát, hogy tudós hazánkfát viruló egészségben mihamarább hazánk határain belül üdvözölhessük, és gazdag ismereteit a közjó érdekében élvezhessük!

Kelt az „Olvasó- és Társaskör“ igazgató-választmányának Dicső-Szentmártonban, 1890. évi január hó 12-ik napján tartott rendes üléséből:

H. Gál Domokos,
elnök.

Gyöngyössi István,
jegyző.

A Kis-Küküllő vármegye törvényhatósági bizottságának múlt év december hó 4-én Dicső-Szentmártonban tartott rendkívüli közgyűlése által alkotott „Tűzrendőri szabályrendeletet“ a belügyminisztérium múlt évi 82670. szám alatt jóváhagyta, megerősítette.

Curiozummá képpen értesítik lapunkat Kóród-Szentmártonból, hogy a községi iskola derék tanítója, Székely István által ezelőtt két évvel az iskola könyvtára javára rendezett táncmulatságból befolyt 19 frtot a ref. pappal élükön egy néhány, az iskola ügyét szíven hordó tanügybarát visszakívánja, holott ezen a pénzen az illetők tudtával már akkor és abban az időben könyvek hozattak, melyek közül maguk a követelők is nem egyet olvastak el.

Persze, a tanító ezen oknál fogva a pénzt viszsza nem adhatván, (de talán, ha a pénz meglenne is, akkor sem volna helyénvaló eredeti céljától azt elvonni. Szerk.) ellene már most rőfös panasz küldetett be a kir. tanfelügyelőhöz, ki bizonyára meg fogja magyarázni e jó embereknek, hogy a mi az iskola javára történik, azt más célra elidegeníteni nem szabad.

Az influenza Kis-Küküllő vármegyében hova-tovább inkább terjed. Alig van községe a vármegyének, melyet ez a kellemetlen betegség meg nem látogatott volna, a köznép közé is betolta már magát.

T a n ü g y.

Népoktatásügy Brassó vármegyében az 1888/89. isk. év második felében. (A kir. tanfelügyelő jelentése alapján.)

A jelzett időben az iskolák összes száma 75, melyek közül volt áll. elemi 11, egy-egy áll. felső nép-, polgári-, kereskedelmi- és ipariskola, 5 községi, 55 felekezeti és 1 magán jellegű elemi iskola.

A 229 tanító közül 223 rendes, 6 segéd, 12 nincs képesítve.

A tankötelesek összes száma 17,045; ezekből mindennapi 11.100, ismétlő 5945; továbbá fiu tanköteles mindennapi 5231, ismétlő 1725; leány tanköteles mindennapi 4858, ismétlő 1434. Iskolába jár mindennapi tanköteles 10,509, nem jár 1011. Ismétlőbe jár 3152, nem jár 2786.

A törvénynek megfelelő felszerelés és a törvényszabta tantárgyak 2 iskolánál hiányoznak; tornatere nincs 39, iskolakertje 30 és házi ipara 45 iskolának.

A jelentésből még kiemeljük, hogy az állam által fentartott 11 és társulati 2 óvodában az eredmény mindenütt igen kedvező volt, hogy az iskolai igazolatlan mulasztások aránylag igen kis mértékben fordultak, elő és hogy a szegény tanulók iskoláztatása érdekében a brassói jótékony nőegyletek és a négyfalusi rongyos-egylet ezen félév alatt is közeliismerésre méltó buzgalommal fáradoztak.

N A P I H I R E K.

Gróf Bethlen Gábor, az Emke érdemes és nagy tevékenységű elnöke, mint a „Magyarság“ tegnapi számában sajnálattal olvassuk, influenzában szenved. Óhajtjuk, hogy a nemes gróf mielőbb felgyógyuljon.

Bál. Az E. M. K. E.-nek f. hó 19-én megalakuló Debreczen városi hajdumegyei fiókja az Erdélyből jövő küldöttség tiszteletére az említett napon Debreczenben az E. M. K. E. javára fényes táncvigalmat rendez. A hölgyek- és urakból összeállított 32 tagú rendező bizottság élén gróf Bethlen Mikó Róza áll.

Kispál Sándor ur — miképen minket Székula Ákos, az „Adria“ biztosító társulat vezérfelügyelője és az erdélyi részek főképviselőségének főnöke értesít — f. évi január 1-től nevezett intézet kötelékébe lépett és annak felügyelőjévé lett kinevezve. Üdvözljük Kispál urat úgy az intézmény, valamint e hatalmas és az erdélyi részekben nagy kedveltségnek örvendő, kitünően bevezetett társulatnak szolgálatában.

Gyűléstartási jog. A közönség tájékozása céljából a rendőrség a gyűléstartási jogra és az azzal járó bejelentési kötelezettségre nézve a következőket hozza köztudomásra: Minden oly testület, szövetség vagy társulat, melynek a kormány által jóváhagyott alapszabályai vannak, rendes és rendkívüli közgyűléseinek a rendőrségnél való bejelentésétől fel van mentve. Ezzel szemben minden oly gyűlés, mely akár egyesek, akár valamely bizottság által, de nem valamely társulat, testület vagy szövetség alapszabályai alapján hivatik össze, 48 órával a gyűlés megtartása előtt a városi kapitányságnál bejelentendő. Ide nem számítandók privát jellegű összejövetelek vagy bizalmas tanácskozások, melyek tehát nem jelentendők be. Minden oly gyűlés, mely a fentebbiek értelmében a kapitányságnál előzetesen bejelentendő és mindamellett nem lett bejelentve, a kapitányság rendeletére annak valamely közege által fel fog oszlata tni.

† Dr. Eltes Károly. Kolozsvári levelezőnk jelenti, hogy dr. Eltes Károly apátplébanos, az egész város és az erd. kath. papság nagy gyászára, vasárnap e hó 12-én reggel 6 órakor hosszas szenvedés után meghalt. Dr. Eltes Károly madocsa apát, a pápának tiszteletbeli kamarása, székesegyházi kanonok, kolozs-dobokai főesperes és kolozsvári plébanos, az erdélyi rom. kath. status igazgató tanácsának tagja, a kolozsvári rom. kath. főgymnasium püspöki biztosa és a

kolozs-dobokai esperes-kerületi rom. kath. népiskolák felügyelője volt. Kolozsvár templomai és középületein gyászlobogók vannak kitűzve. A rom. kath. egyházközség halottjának nyilvánította az elhunytat s a tegnap nagy fényvel és ünnepélyességgel végbement temetést saját költségén rendezte.

Román nőgyeleti bál. A szegény leányok segélyezésére alakult román nőgyelet f. hó 21-én kedden fogja idei bálját megtartani a „Nro 1” termében, melyhez belépti jegyek 1 frt 50 kr. és 2 frtjával a meghívó előmutatása mellett válthatók Ciurcu M., László M. és L. és Simay testvérek kereskedésében. Ajánljuk közönségünk figyelmébe e bált, mely magyarságunk intelligenciája részéről eddig is látogatva volt.

Edelsheim Gyulay báró balesete. Edelsheim Gyulai Lipót báró ny. hadtest-parancsnok ma majdnem szerencsétlenül járt. Midőn d. u. 3 órakor Pejacsevich Márk gróf temetésére ment s kocsijából kilépett, a fagyos havon megcsuszott s hanyatt esett. A bárót estéből csak a szolgák emelték föl, s vitték a halottas házba, hol azonban a báró, bár erősen megütötte magát, csakhamar magához tért, úgy hogy estének, mint örömmel értesülünk, semmi utókövetkezményei nem lesznek.

Kőhalomból írják: Tűz volt Kőhalomban január 12-én este 7 óra után. Leégett a Kozár-utczában 2 csűr. A tűz keletkezésének oka ismeretlen, de valószínűleg vigyázatlanságból támadt. — Az influenza Kőhalomba is erősen befészkelte magát. Minden hivatalnak van egy-két beteg; a városban pedig alig van ház, melyben influenza beteg ne volna. A falvakon is igen sok a beteg, az orvosok alig győzik a betegek látogatását.

Döllinger Ján. Józ. Ignácban, ki Münchenben f. hó 10-én meghalt, a kath. theologiai tudományosság egyik legkiválóbb és legérdekesebb képviselője dőlt ki. Tudományos pályája elején működésének határozott ultramontan színezete volt, mit különösen a vegyes házasságok kérdésében s a reformatio történetének tárgyalásában tanúsított. Mint a frankfurti parlament tagja a kath. fractio legkiválóbb vezérei közé tartozott s arra törekedett, hogy az egyház a maga ügyeit az államhatalomtól lehetőleg függetlenül intézhesse. Tíz év tanári működés és tudományos, nevezetesen egyháztörténeti elmélyedés után aztán nagy megütközést keltett bizonyos katolikus körökben, mikor azt a lehetőséget fejtegette egy nyilvános felolvasásában, hogy a pápa világi hatalmától megfosztassék, a nélkül, hogy az egyházi méltóságának és hatalmának árthatna. Megtámadóinak a „Kirche und Kirchen”, „Papsthum und Kirchenstaat” (München, 1861) című művében felett. De komoly conflictusba csak akkor jött egyházával, mikor a rom. concilium 1870. júl. 18-án kimondta a pápa csallhatatlanságát. Döllinger azok közé tartozott kik e dogma ellen minden erejükből harcoltak s akkor is megmaradt álláspontján, midőn az előbb vele együtt opponáló német és osztrák-magyar püspökök meghódoltak az egyház határozata előtt elismerték az új dogmát. A münchen-freisingi érsektől felszólítatván, hogy vesse magát alá, nyílt visszautasítással felelt s azt mondá, hogy nem akarja öregkorát egy hazugsággal beszennyezni, a miért 1871. apr.

17-én excommunicáltott. A müncheni egyetem akkor azzal tisztelte meg, hogy rector magnificusnak választotta meg. Részt vett a dogmát visszautasító katolikusok első tanácskozásában is, de midőn azok az egyháztól mindinkább eltávolodtak, elállt tőlük s nem lépett be az ó-katolikus községbe. Azóta még inkább elmélyedt egyháztörténeti tanulmányai s főleg azon fáradozott, miképen lehetne az összes keresztényeket ismét egy közös keresztény egyházban egyesíteni. Fárajozása hasztalan maradt. Tudománya és jelleme előtt tisztelettel hajolt meg mindenki s Frigyes császárné csak a művelt közvéleménynek adott kifejezést, midőn gyászoló rokonainak azt telegraphálta: „Igen kiváló és nagyérdemű férfit tisztelem benne, kinek halála a egész művelt világunk pótolhatlan vesztesége.”

Közigazgatás.

A „Négyfalu Népbank” igazgatósága 1890. évi zárszámadását összeállítván, abból örömmel constataljuk, hogy az egyet egy évi és kilencz hónapi fennállása után már is oly eredményt producál, mely — tekintve azon nehézségeket, melyekkel egy ilyen egyesületnek faluhelyen küzdenie kell — szép jövőt ígér. Népbankunk egyik és legfőbb célja, az t. i., hogy népünk az uzsorától megóvassék, már is kezd a megvalósuláshoz jutni; s nincs kétségünk, hogy az egyesület realis hasznokat nyújt előnyeivel, rövid időn le fogja fegyverezni azon agitatorokat, kik még mindig tudnak az egyesületről rémhíreket terjeszteni. Az az álszemérem pedig, mely eddig egyeseket viszsztatartott az egyesulettől, örömebbé fizetvén akár kétszeres kamatot is egyeseknek, csak hogy adósságuk titokban maradjon — oszladozik, s ma már a bankot úgy kezdi a földmivelő is tekinteni, mint közszükséget pótló intézményt. Különösen érezték ennek jótékony hatását a múlt évben azon tatrangi tűzés vízkárosultak, kik a szükség nyomasztó hatása alatt rögtön segélyben részesültek. Azt mondják: a fizetés az emberek egyik legnagyobb gyöngesége; mi örömmel mondhatjuk, hogy ez nálunk nem áll, sőt a gyakorlat tanúsága szerint, a szegényebbek a legpontosabb fizetők. Bankunk fennállása óta még nem volt eset, hogy valamely adóst perrel kellett volna fizetésre kényszeríteni.

Múlt évi zárszámadásunk szerint az egyet vagyona áll: készpénzben 1849 frt 09½ kr., váltó- és kötvényekben 16663 frt, hátr. kamatokban 4 frt 83 kr., leltárban 401 frt 35 kr., összesen: 18918 frt 47½ krból. A múlt évi forgalom a következő volt: pénztári egyenleg 149 frt 61 kr., visszafizetett kölcsönök 27424 frt, kölcsön kamat 873 frt 40 kr., kezelési díj 249 frt 44 kr., váltó kötvény, bélyegdíj 56 frt 54 kr., könyvdíj 24 frt 71 kr., heti betét 3393 frt 13 kr., takaréklétét 11794 frt 39½ kr., elszámolási díj 3 frt 90 kr., adó 34 frt 42 kr., összesen: 44006 frt 54½ kr.

Az igazgatóságnak f. évi január 5-én tartott ülésében elhatározott, hogy az évi közgyűlés ja-

nuár 26-án d. u. 3 órakor Csernátfaluban, a községi vendéglő nagy termében fog megtartatni, az alább következő tárgysorozattal:

1. Elnöki megnyitó. 2. Névsor olvasás és a gyűlés határozatképességének megállapítása. 3. Közgyűlési jegyző válasza. 4. A múlt évi közgyűlés jegyzőkönyvének felolvasása. 5. Igazgatóság jelentése. 6. Felügyelő-bizottság jelentése. 7. Pénztárnoknak a fölmentvény megszavazása. 8. Indítványok. 9. Jegyzőkönyvet hitelesítő bizottság kinevezése.

E közgyűlésre az egyesület szavazatra jogosult tagjai e helyen is tisztelettel meghívotnak.

Az igazgatóság.

Táviratok.

Madrid, jan. 15. A spanyol király állapota határozottan javult.

Budapest, jan. 15. Berzeviczy államtitkár a józsefvárosi kerületben képviselőnek megválasztatott.

Bécs, jan. 15. A bolgár kölcson már az első napon hatszorosan tuljegyeztetett.

Idegen-forgalom Brassóban.

— 1890. január hó 15-én. —

„Európa” szálloda: Weisz Jakab kereskedő Budapest, Szirmai Jakab mérnök Budapest, Weinmer Béla kereskedő Bécs, Mandel Samuel kereskedő Bécs.

„Bukarest” szálloda: Gross Mór kereskedő Bécs, Schönfeld Mór kereskedő Bécs, Vogler Ernő kereskedő Mainz, Walter János magánzó Fogaras, Licht Hermann kereskedő Fogaras, Reiss Ignác kereskedő Gy.-Fehérvár, Körner József kereskedő Gy.-Fehérvár.

„Nr. 1” szálloda: Izsák Isák kereskedő Beszterce.

Vonatindulások. a) Budapest felé: vegyes vonat reg. 4 óra 54 perczkor; gyorsvonat délután 2 óra 15 perczkor; személyvonat este 7 óra 7 perczkor; b) Bukarest felé: délután 2 óra 34 perczkor. Vonatérkezések a) Budapest felől: személyvonat délelőtt 9 óra 45 perczkor; gyorsvonat d. u. 2 óra 14 perczkor; vegyes vonat este 8 óra 32 perczkor. b) Bukarest felől: gyorsvonat d. u. 2 óra 55 perczkor. Pénteken reggel 7 óra 23 perczkor különvonat érkezik Predealról

Brassói piaczi árak.

— Az első erdélyi bank jelentése. —

Brassó, 1890. január hó 16-án.

Román papirpénz à 20 frank	9-22 vétel 9-24 eladás
„ ezüstpénz à 20 „	9-16 „ 9-20 „
Napoleon'or (aranypénz) . . .	9-30 „ 9-33 „
Török lira	10-55 „ 10-60 „
Arany	5-50 „ 5-53 „
Orosz papirrubele	127— „ 128— „

Társzerkesztők:

Nagy-Küküllő megye részéről: Horváth László (Segesvár). Kis-Küküllőm. részéről: Gyöngyössy István (D.-Szt.-Márton). Felelős szerkesztő: Kis-Tétényi Walther Béla.

Laptulajdonos: Harmath Lajos.

Kiadó: Alexi könyvnyomdája.

HIRDETMEÉNYEK.

102.—1890.

Hirdetmény.

Szász-Buda község által a magaskincstártól haszonbérbe vett italmérési jogosultság f. évi január hó 27-én d. e. 10 órakor nyilvános árverés útján alhaszonbérbe fog kiadatni.

Az árverezés Szász-Buda községi irodában, hol az árverezési feltételek is megtekinthetők, fog megtartatni.

Kőhalom, 1890. jan. 11-én.

A járási főszolgabíró

(15) 2—3

Balthes.

Sz. 453.—1889. vhj.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezenel közhírre teszi, hogy a segesvári kir. járásbíróság 4317/1887. sz. végzése által a Schässb. Spar- u. Hypot. Credit Verein javára, Goldstein Dávid s társai ellen 300 frt tőke, ennek 1885. évi nov. hó 28dik napjától számítható 8 százalékos kamatai, és eddig összesen 37 frt 85 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 301 frt 80 kr-ra becsült, Goldstein Dávidnál: házi butorok és szerel-

vények, 2 m.-mázsa kőso, 1 bolti állvány, 1 decimal-mérleg, 2 hordó, 1 lőszékér; Goldstein Izsáknál 4 öl tűzifa, 1 szán, 30 véka elegybuza, 110 véka zab, 48 h. lítez törökbuzából álló ingóságok nyilvános áreres útján eladatnak.

Mely árverésnek a 3436./1889. sz. kiküldést rendelő végzése folytán a helyszínen, vagyis Bun község házánál 1890. január 18-án d. u. 1 óra, Fehéregyház község házánál leendő eszközzésére 1890. évi január hó 18-ik napjának délutáni 5 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezenen oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. törvényezikk 107. §-a értelmében a legtöbb ígerőnek becsáron alól is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. LX. t.-cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Segesvárt, 1889. december 31.

Fodor Árpád, kir. bírósági végrehajtó.

(18) 1 1

HIRDETÉSEK
felvételnek
a kiadó-hivatalban.

Román nőgyelet szegény leányok segélyezésére.

Kedden 1889. évi január hó 21-én

a „Nr. 1.” szálloda termében fog megtartatni a

román nőgyeleti bál

szegény leányok segélyezésére.

Kezdeté fél 8 órakor.

Belépti jegyek 1 frt 50 krjával, ülő jegyek 2 frtjával a meghívó előmutatása mellett válthatók Ciurcu J. Miklós, László M. és L. és Simay testvér urnk kereskedésében.

Bátorkodom a nagyérdemű közönséget **Lópiacz** 88. sz. a. nyitott, a

„Metropol”-

hoz czimzett vendéglőm látogatására tisztelettel meghívni.

Susa Lajosné,

(12) 3—3 vendéglősnő,

Brassó, nyomtatott ALEXI könyvnyomdája.

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

Máriazell gyomor cseppek.

legbiztosabb gyógyszer minden gyomor bajnak.

Védjegy.

együt 40 Kr. kettős üveg 70 Kr. Központi szétküldési ráktár: Brády Károly gyógyszerészre Kremsier (Morvaország).

Óvás! A valódi Máriazell gyomor cseppek sokféle képen utánoztatnak s hamisítatnak, s ezért valódiak gyanánt csak azok fogadtassanak el, melyek üvege egy vörös, s a fenti védjeggyel ellátott papírba van csomagolva, s melyek mellől használati utasítás az is fel van tüntetve, hogy az Kremsierben, Guzek H. könyvnyomdájaiban nyomtatott.

Máriazell Labdacok.

A Keményszele és székredek ellen, évek óta legjobb hatásúknak bizonyult labdacok is, sokféle képen hamisítatnak, tehát ezek vételénél is vigyázni kell a fenti védjegyre s B. ády Károly, Kremsier gyógyszerész név alá írására, melyek minden eredeti dobozban láthatók. Egy doboz ára 20 Kr., egy tekercs 6 dobozzal 1 frt. A pénz előlege 2 frt. 20 Kr., 3 tekercs 3 frt. 20 Kr., 2 tekercs és postabíró mentesen küldetik meg.

A Máriazell gyomor cseppek és Máriazell labdacok nem titkos szerek, a gyógyható, anyagaiknak összetétele, minden használati utasításban fel van sorolva.

A Máriazell gyomor cseppek és Máriazell labdacok kaphatók

Valódi minőségben kapható: Brassóban Goos J., Kelemen F. a »Fehér templomhoz« cz., Hornung Gyula, Jekelius F., Schuster L. K., Obert G. H.; Gyula a Hygieához cz. gyógyszerészében; Fogarason Pildner, Hermann gyógyszerésznél; Hosszafalon Jekelius Gusztáv gyógyszerészén; Fődvárt Schneider Vilmos gyógyszerészén; Kőhalomban Melasz Ede és Wolff E. gyógyszerészeknél; Seps-Szentgyörgyön Betegh Bálint és Barabás Ferencz gyógyszerészeknél. (16) 1 43